

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/182/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111225427
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2011:5111225427.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: L. T. D. A., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom N. XXX, R., štátny občan SR, právne zastúpený JUDr. Martinom Olosom, advokátom, so sídlom M. R. Štefánika 71, Žilina proti odporcom: I. mal. U. O. D., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom G. XX, R., štátny občan SR, zastúpený ustanoveným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Žiline, II. H. D., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom G. XX, R., štátny občan SR, o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že navrhovateľ nie je otcom maloletého odporcu 1/ narodeného XX.XX.XXXX z matky odporkyne 2/.

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 28.07.2011 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd určil, že nie je otcom odporcu I. z matky odporkyne II. a zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov konania. Tento návrh na zapretie otcovstva navrhovateľ odôvodnil skutočnosťami, že s odporkyňou II. uzavrel manželstvo dňa 14.11.1998, ktoré bolo rozvedené rozsudkom č.k. 33C 126/2009 zo dňa 31.03.2011, právoplatným vo výroku o rozvode 22.04.2011. V zmysle zákonom určenej domnienky otcovstva manžela matky bol v matrike zapísaný ako otec odporcu I. Je zrejmé, že biologickým otcom odporcu I. je p. O. S., ktorý mal v dohodnutej dobe pomer s odporkyňou II. Odporkyňa II. to i sama potvrdila na pojednávaniach v konaniach vedených tunajším súdom pod sp. zn. 21P 33/2010 a 18C 11/2011. Navrhovateľ uviedol, že je od odporkyne II. natrvalo odsťahovaný od konca jari 2009, pričom sa s ňou sexuálne nestýka už niekoľko rokov. Odporkyňa má spolu 5 detí (2 najstaršie sú navrhovateľa, 2 ďalšie sú p. Z. a piate p. S.). Odporca v rade I. je piate dieťa a súčasne je v poradí tretím nemanželským dieťaťom odporkyne II. od rôzneho partnera v priebehu pár rokov. Súd uznesením č. k. 6C/182/2011-19 zo dňa 03.10.2011 ustanovil odporcovi I. opatrovníka s poukazom na ust. § 31 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine.

Odporkyňa II. sa podaním zo dňa 18.09.2011 vyjadrila k návrhu. V podaní uviedla, že súhlasí s návrhom navrhovateľa na zapretie otcovstva, pretože navrhovateľ nie je biologickým otcom odporcu I. Skutočným biologickým otcom je O. S., nebolo možné urobiť zápis na matrike kvôli 300-dňovej ochrannnej lehote. Zároveň odporkyňa II. požiadala o oslobodenie od poplatkov a trov konania, nakoľko je na rodičovskej dovolenke, predložila rozhodnutie zo Sociálnej poisťovne o poberaní materskej, ďalej uviedla, že sa stará o 5 maloletých detí.

Súd pojednával vo veci dňa 16.12.2011. Súd pojednávanie v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti kolízneho opatrovníka, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, termín pojednávania mu bol doručený dňa 18.11.2011.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že nie je otcom odporcu I. Ďalej uviedol, že návrh podával z tohto dôvodu, že nakoľko niekoľko rokov s odporkyňou II., teda s bývalou manželkou nežije spolu a intímne sa nestýkajú. Odporca I. sa narodil mimo ich spolužitia. Ich manželstvo bolo rozvedené v apríli tohto roku, pričom s bývalou manželkou nežijú v spoločnej domácnosti od júla 2009, kedy opustil spoločnú domácnosť, nie je tak fyzicky možné, aby bol otcom mal. odporcu I. Čo sa týka stretávania sa s odporkyňou II. od júla 2009, navrhovateľ uviedol, že sa stretávali z dôvodu, že majú spoločne dve maloleté deti, išli do obchodov nakupovať a podobne, stretávali sa tak vždy v prítomnosti ich dvoch maloletých detí, inak sa stretli len náhodne niekde na ulici alebo na verejnosti. Ďalej uviedol, že naposledy sa intímne stýkal s odporkyňou II. v decembri 2003.

Odporkyňa II. sa na pojednávaní vyjadrila, že môže uviesť, že navrhovateľ nie je otcom maloletého U. O., a teda potvrdzuje, že sa naozaj nestretávali, a to ani v obchodných domoch, pričom nechodí s ním nakupovať, stretávajú sa tak maximálne náhodne na ulici alebo na súdnych pojednávaniach. Uviedla, že navrhovateľ opustil spoločnú domácnosť niekedy v júni 2009, pričom vtedy odišiel na služobnú cestu a už sa nevrátil do ich domácnosti, od decembra 2003 sa vôbec intímne nestýkali. Odporkyňa II. uviedla, že otcom maloletého U. O. je tu prítomný svedok O. S., pričom sa stretávajú a tento sa stará aj o syna U. O., plánujú spolu spoločnú budúcnosť, zoznámili sa tak asi dva roky dozadu, pričom sa začali stretávať, avšak ešte nežijú v spoločnej domácnosti. Uviedla, že s p. S. sa začala stretávať od júla alebo augusta 2009, spolu začali intímne žiť od septembra 2010, v tom čase aj otehotnela.

Súd na pojednávaní vykonal výsluch svedka O. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorý uviedol, že čo sa týka navrhovateľa, s týmto sa moc nepozná, pozná ho len z videnia, sem tam sa stretnú. Čo sa týka maloletého U. O., tento je jeho syn a odporkyňa II. je jeho priateľka, jeho snúbenica. Môže uviesť, že U. O. je jeho syn, navrhovateľ s H. boli síce manželia, ale súdy rozvádzajú v dnešnej dobe tri roky, pričom ona nemohla čakať, kým dôjde k rozvodu. Ďalej uviedol, že s odporkyňou II. sa spoznali 27.06.2010, pričom intímne začali spolu žiť asi po dvoch mesiacoch. Či má svedok vedomosť o inom partnerovi odporkyne II. počas obdobia ich spolužitia, svedok uviedol, že určite nie. Je presvedčený, že je biologickým otcom maloletého U. O.. Ďalej uviedol, že nežijú s odporkyňou II. v spoločnej domácnosti, sem tam idem k nim na noc, ale plánujú spoločnú budúcnosť, chce, aby sa to už s p. D. uzavrelo.

Súd tak vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to návrhom, rovnopisom odvolania voči rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 33C/126/2009, oznámením o narodení maloletého odporcu I., zápisnicou z pojednávania č.k. 21P/33/2010 zo dňa 22.09.2011 Okresného súdu Žilina, uznesením č.k. 21P/33/2010-99 zo dňa 27.09.2011, rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 21P/33/2010-128 zo dňa 24.11.2011, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 18C/11/2011, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Žilina č.k. 2C/94/2009, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Žilina č.k. 33C/126/2009, rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 25C/139/2010-30 zo dňa 07.12.2010 a výsluchom navrhovateľa, odporkyne II. a svedka O. S..

Podľa ust. § 84 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa ust. § 85 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa ust. § 87 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

Otcovstvo k dieťaťu sa určuje na základe zákonom o rodine stanovených vyvrátiteľných domnienok otcovstva. Prvá zákonná domnienka otcovstva, ktorá je upravená v ust. § 85 Zákona o rodine, svedčí manželovi matky dieťaťa, teda za otca dieťaťa sa považuje muž, ktorý je manželom matky dieťaťa, a to za predpokladu, že sa narodí v čase stanovenom ust. § 85 ods. 1 Zákona o rodine. Táto domnienka otcovstva svedčiaca manželovi matky dieťaťa však nie je absolútna, neplatí totiž, ak sa žena opätovne vydala. Tu totižto platí taktiež aj pre neskoršieho manžela matky dieťaťa v súlade s ust. § 85 ods. 2 Zákona o rodine prvá zákonná domnienka otcovstva. Ak platí prvá zákonná domnienka, nemôže prichádzať do úvahy žiadna ďalšia zákonná domnienka otcovstva.

V poradí druhá zákonná domnienka otcovstva v zmysle ust. § 90 až § 92 Zákona o rodine nastupuje, až ak nie je otcovstvo určené podľa prvej zákonnej domnienky svedčiacej manželovi matky. V takomto prípade možno otcovstvo určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov dieťaťa (výnimočne v zákonom ustanovených prípadoch sa vyhlásenie matky nevyžaduje). Za otca sa teda v tomto prípade považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov pred príslušným orgánom. Ak platí

druhá zákonná domnienka otcovstva, nemôže sa uplatniť ďalšia v poradí tretia zákonná domnienka otcovstva.

V prípade, že sa neuplatní prvá ani druhá zákonná domnienka otcovstva, uplatní sa v poradí tretia zákonná domnienka otcovstva v zmysle ust. § 94 Zákona o rodine. Podľa tejto zákonnej domnienky otcovstva sa za otca považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako 180 dní a viac ako 300 dní, pokiaľ jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti (napríklad neplodnosť).

Domnienky otcovstva možno vyvrátiť len súdnym rozhodnutím o zapretí otcovstva, vydaným v konaní začatom na návrh aktívne legitimovanej osoby, ktorou môže byť manžel matky dieťaťa, resp. skorší manžel matky dieťaťa (ust. § 86 a nasl. Zákona o rodine), matka dieťaťa (ust. § 88 ods. 2 Zákona o rodine), alebo dieťa (ust. § 96 Zákona o rodine). Nestačí, ak iný muž otcovstvo k dieťaťu uzná, pretože také vyhlásenie nemá právne účinky ani vtedy, ak by ho urobil pred súdom. Aj v prípade, že by bola podaná žaloba na určenie otcovstva, musel by ju súd zamietnuť. Tak isto aj v prípade, že by došlo k súhlasnému vyhláseniu matky dieťaťa a takého muža o jeho otcovstve k dieťaťu, bolo by takéto vyhlásenie bez právnych účinkov.

V zmysle ust. § 86 ods. 1 Zákona o rodine je teda aktívne legitimovaným na podanie návrhu na zapretie otcovstva manžel matky dieťaťa, a to v lehote troch rokov odo dňa, keď sa dozvie, že sa jeho manželke narodilo dieťa. Táto lehota je prekluzívna, t. j. jej márnym uplynutím ex lege dochádza k zániku tohto práva. Lehota je aj hmotnoprávna, keďže návrh musí byť podaný najneskôr v posledný deň lehoty na súde a nie len odovzdaný subjektu, ktorý má povinnosť ho doručiť. V zmysle ust. § 88 Zákona o rodine sú pasívne legitimovaní v súdnom konaní o zapretie otcovstva manželom matky dieťaťa matka dieťaťa a dieťa (s postavením spoločníkov), ak sú obaja nažive a ak nežije jeden z nich, tak je pasívne legitimovaný iba druhý z nich. V prípade, že nežije ani jeden z nich, toto právo manžel matky dieťaťa nemá.

Naša právna úprava uprednostňuje rodinnoprávny vzťah medzi otcom a dieťaťom, založený prvou zákonnou vyvrátiateľnou domnienkou otcovstva. Otcovstvo možno v takomto prípade v zmysle ust. § 87 ods. 1 Zákona o rodine zaprieť len výnimočne, a to, ak je celkom vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

Z vykonaného dokazovania, z rodného listu dieťaťa zo dňa 25.08.2011 mal súd za preukázané, že ako rodičia odporcu I., ktorý sa narodil dňa XX.XX.XXXX, sú zapísaní navrhovateľ a odporkyňa II. Navrhovateľ tak je v zmysle vyššie uvedeného aktívne legitimovaný v tomto súdnom konaní a k podaniu samotného návrhu došlo taktiež pri dodržaní prekluzívnej lehoty v zmysle ust. § 86 ods. 1 Zákona o rodine. Súd mal ďalej z rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 31.03.2011 č. k. 33C/126/2009-128 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/199/2011-173 zo dňa 29.07.2011, za preukázané, že manželstvo navrhovateľa a odporkyne II. zaniklo rozvodom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.04.2011 (vo výroku o rozvode manželstva). Odporca I. sa tak narodil 53 dní od zániku manželstva navrhovateľa a odporkyne II., z čoho potom vyplýva, že na základe prvej zákonnej domnienky otcovstva v zmysle ust. § 85 ods. 1 Zákona o rodine sa považuje za otca odporcu I. navrhovateľ, čo je aj vyjadrené jeho zápisom ako otca v rodnom liste odporcu I.

Ďalej mal súd z obsahu spisu č.k. 33C/126/2009 za preukázané, že navrhovateľ v tomto konaní sa domáhal proti odporkyni rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Kolízny opatrovník v danej veci podal dňa 12.01.2010 súdu správu zo šetrenia, v ktorej uviedol, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti od júna 2009. Z manželstva účastníkov pochádza mal. H., nar. XX.XX.XXXX, mal. M., nar. XX.XX.XXXX. Počas trvania manželstva sa narodil aj maloletý I., nar. XX.XX.XXXX a mal. F., nar. XX.XX.XXXX. Svedok M. Z. na pojednávaní dňa 03.05.2010 potvrdil, že s odporkyňou sa spoznal niekedy v roku 2001, spolu s odporkyňou a navrhovateľom začal žiť v jednej domácnosti, potom ako sa presťahovali do bytu na Hájiku. Uviedol, že s odporkyňou začal intímne žiť asi pred 6 rokmi. To že, on je biologickým otcom dvoch maloletých synov a na rodnom liste ako otec je uvedený navrhovateľ mu nevadilo. Okresný súd v Žiline v odôvodnení rozsudku č.k. 33C/126/2009-128 zo dňa 31.03.2011 uviedol, že odporkyňa od konca roku 2003 udržiavala mimomanželský vzťah s pánom Z., ktorý je aj biologickým otcom ďalších dvoch detí a to maloletého I. a F., od konca roku 2003 do roku 2008 s pánom Z. nežila v spoločnej domácnosti, tento bol ich susedom a udržiavala s ním iba vzťah, avšak v roku 2008 po získaní trojizbového nájomného mestského bytu žili v spoločnej domácnosti navrhovateľ, odporkyňa, maloleté deti, ako aj pán Z.. Odporkyňa s navrhovateľom intímne spolu nežila od roku 2003, navrhovateľ spoločnú domácnosť opustil v júni 2009.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina 2C 94/2009 mal súd za preukázané, že rozsudkom č.k. 2C 94/2009-33 zo dňa 30.11.2009 bolo určené, že L. T. D., A.. nie je otcom maloletého F., nar. XX.X.XXXX z matky H. D., rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2010. V tomto konaní bolo zo strany

účastníkov konania potvrdené, že navrhovateľ opustil spoločnú domácnosť v júni 2009, s odporkyňou H. D. sa intímne nestýkali od roku 2003.

Z rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 25C/139/2010-3 zo dňa 07.12.2010 súd rozhodol tak, že pripustil zapretie otcovstva, ktoré svedčí L. T. D., A., nar. XX.XX.XXXX voči mal. I. D., nar. XX.XX.XXXX a určil, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty na zapretie rodičom dieťaťa je v záujme maloletého I. D..

Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 18C 11/2011 mal súd preukázané, že Ing. T. D., A., dňa 13.1.2011 podal návrh na zapretie otcovstva voči maloletému I., nar. XX.X.XXXX. Súd rozsudkom c.k. 18C/11/2011-59 zo dňa 14.07.2011 rozhodol tak, že určil, že navrhovateľ nie je otcom maloletého I. D., nar. XX.XX.XXXX z matky H. D., nar. XX.XX.XXXX. Na pojednávaní v danej veci dňa 02.06.2011 svedok M. Z. uviedol, že je biologickým otcom maloletého I., v čase splodenia maloletého sa intímne stýkal s odporkyňou II, určite sa v tom čase nestýkala odporkyňa II. s navrhovateľom a myslí si, že iba s ním sa intímne stýkala.

Z obsahu rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 21P/33/2010-128 zo dňa 24.11.2011 mal súd zistené, že súd zveril maloleté deti H. D., nar. XX.XX.XXXX a maloletú M. D., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, zároveň upravil styk otca s maloletými deťmi a konanie o úprave práv a povinností k maloletému I., nar. XX.XX.XXXX zastavil. V tomto konaní mal súd preukázané, že od júna 2009 nebývajú rodičia v spoločnej domácnosti, zo skutočností uvedených účastníkmi konania a dokazovania vyplynulo, že matka má päť maloletých detí od troch rôznych mužov, pričom biologickým otcom maloletého U. O. je O. S..

Zo zhodných výpovedí účastníkov konania na pojednávaní konanom dňa 16.12.2011, ako aj z výpovede svedka O. S., ako aj z obsahu uvedených pripojených spisov mal súd za preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa II. od júna 2009 nežijú v spoločnej domácnosti, intímne sa spolu nestýkajú od roku 2003, k ich stretávaniu dochádza len náhodne na ulici, na verejnosti, príp. na súdnych pojednávaniach. Odporkyňa II. od roku 2003 do roku 2008 udržiavala vzťah s iným mužom a to M. Z., ktorý sa vyjadril, ako aj odporkyňa II., že je biologickým otcom maloletého I. a maloletého F.. Odporkyňa II. sa vyjadrila, že s O. S. sa zoznámila v júli alebo v auguste 2009, spolu začali intímne žiť niekedy v septembri 2010, svedok O. S. sa vyjadril, že s odporkyňou II. sa zoznámil 27.06.2010, spolu začali intímne žiť asi po dvoch mesiacoch. Aj keď odporkyňa II. a svedok O. S. uviedli rôzne dátumy ohľadne zoznámenia, čo sa však týka obdobia, od kedy začali spolu intímne žiť, obidvaja zhodne uviedli, že to malo byť niekedy v septembri 2010, čiže pokiaľ ide o rozhodnú dobu pre počatie dieťaťa - maloletého U. O., odporkyňa II. v tomto čase podľa jej vyjadrenia ako aj podľa vyjadrenia svedka O. S. udržiavala intímny vzťah iba s týmto mužom - O. S.. Samotný O. S. sa považuje za biologického otca odporcu I. Súd mal teda z uvedeného dokazovania za preukázané, že je vylúčené, aby mohol byť navrhovateľ otcom odporcu I., keďže už dlhšiu dobu pred počatím odporcu I. bolo manželstvo navrhovateľa a odporkyne II. len formálnym zväzkom bez jeho skutočného obsahu vyjadreného v podobe manželských práv a povinností v súlade so základnými zásadami a princípmi manželstva. Toto zlyhanie manželstva sa prejavilo taktiež v oblasti intímneho života.

Na základe vyššie uvedeného súd určil, že navrhovateľ nie je otcom odporcu I. z matky - odporkyne II. tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 150 ods.1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. prichádza do úvahy, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody osobitného zreteľa, pre ktorú náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všímať si aj okolností, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoja v konaní.

Hoci v prejednávanej veci mal plný úspech navrhovateľ, patrilo by mu v zásade v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, napriek tejto skutočnosti rozhodol súd o trovách konania v zmysle § 150 O.s.p.. Dôvody osobitného zreteľa súd videl jednak v okolnostiach prejednávanej veci ako aj v pomeroch účastníkov konania, t.j. odporkyne II. Súd prihliadol na to, že odporkyňa II. je v súčasnosti na rodičovskej dovolenke, žije sama s piatimi maloletými deťmi. Súd má za to, že celé konanie o zapretie otcovstva sa konalo v záujme navrhovateľa ako aj v záujme maloletého dieťaťa a odporkyne II. Podľa vyjadrenia účastníkov konania biologickým otcom maloletého U. O. je O. S., súd teda v danej veci zosúladiť skutkový stav s právnym stavom. Navrhovateľ si prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil náhradu trov konania, súd na základe uvedených skutočností a cit. zákonného ustanovenia navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že po vyhlásení rozsudku a jeho odôvodnení sa navrhovateľ a odporkyňa II. vzdali práva na podanie odvolania, právo podať odvolanie proti rozsudku má iba kolízny opatrovník.